

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stroj trans EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna, pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładania art. 203 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego — Podatek należny z powodu jego wyszczególnienia na fakturze mimo braku dostawy lub zapłaty za przedmiot faktury — Dowód faktycznego dokonania dostawy towarów — Kontrola skarbową u bezpośredniego dostawcy podatnika, która nie doprowadziła do korekty podatku

Sentencja

1) Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

— podatek od wartości dodanej wyszczególniony przez podmiot na fakturze jest należny od tego podmiotu niezależnie od tego, czy transakcja opodatkowana rzeczywiście miała miejsce;

— z okoliczności, iż organ podatkowy nie skorygował zadeklarowanej wysokości podatku od wartości dodanej w korygującej decyzji podatkowej skierowanej do wystawcy faktury, nie można wywodzić, że organ ten uznał fakturę za odpowiadającą rzeczywistej transakcji opodatkowanej.

2) Zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie udzieleniu odbiorcy faktury odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z powodu braku rzeczywistej transakcji opodatkowanej, nawet jeżeli korygująca decyzja podatkowa skierowana do wystawcy faktury nie nakazywała korekty zadeklarowanego podatku od wartości dodanej. Jednakże w razie uznania, iż transakcja nie miała rzeczywiście miejsca, w związku z działaniami bezprawnymi lub nieprawidłowościami popełnionymi przez wystawcę faktury lub na wcześniejszym etapie obrotu w stosunku do transakcji powoływanej jako podstawa prawa do odliczenia, należy ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności i bez wymagania od odbiorcy faktury podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem, że odbiorca ten wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja wiąże się z naruszeniem przepisów o podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — ŁWK — 56 EOOD przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Sprawa C-643/11) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Prawo do odliczenia — Odmowa — Artykuł 203 — Wyszczególnienie podatku VAT na fakturze — Wymagalność — Rzeczywisty charakter transakcji opodatkowanej — Zbieżna ocena w odniesieniu do wystawcy faktury i do jej odbiorcy — Konieczność)

(2013/C 86/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ŁWK – 56 EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego — Dowody wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego — Praktyka organów skarbowych polegająca na odmowie odbiorcy podlegającym opodatkowaniu towarów prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego, z powodu braku istnienia dokumentów poświadczających faktyczne dokonanie dostawy, mimo stwierdzenia wymagalności podatku po stronie dostawcy

Sentencja

1) Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

— podatek od wartości dodanej wyszczególniony przez podmiot na fakturze jest należny od tego podmiotu niezależnie od tego, czy transakcja opodatkowana rzeczywiście miała miejsce;

— z okoliczności, iż organ podatkowy nie skorygował zadeklarowanej wysokości podatku od wartości dodanej w korygującej decyzji podatkowej skierowanej do wystawcy faktury, nie można wywodzić, że organ ten uznał fakturę za odpowiadającą rzeczywistej transakcji opodatkowanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że art. 167 i art. 168 lit. a) dyrektywy 2006/112, a także zasady neutralności podatkowej, pewności prawa i równego traktowania nie stoją na przeszkodzie udzieleniu odbiorcy faktury odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z powodu braku rzeczywistej transakcji opodatkowanej, nawet jeżeli korygująca decyzja podatkowa skierowana do wystawcy faktury nie nakazywała korekty zadeklarowanego podatku od wartości dodanej. Jednakże w razie uznania, iż transakcja nie miała rzeczywiście miejsca, w związku z działaniami bezprawnymi lub nieprawidłowościami popełnionymi przez wystawcę faktury lub na wcześniejszym etapie obrotu w stosunku do transakcji powoływanej jako podstawa prawa do odliczenia, należy ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności i bez wymagania od odbiorcy faktury podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem, że odbiorca ten wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja wiąże się z naruszeniem przepisów o podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajový súd v Prešove (Słowacja) w dniu 6 listopada 2012 r. — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA przeciwko Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Sprawa C-496/12)

(2013/C 86/10)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajový súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Druga strona postępowania: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni przepisów dyrektywy 1999/44/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji oraz dyrektywy Rady 85/374/EWG (²) z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe a także dyrektyw mających na celu ochronę konsumentów należy dokonywać w ten sposób, że osoby prawne korzystają z takiej samej ochrony co ochrona gwarantowana konsumentom jeżeli w ramach umów objętych rzeczonymi dyrektywami działają w celach nie mieszczących się w zakresie ich działalności handlowej lub zawodowej?

2) Czy wykładni przepisów dyrektywy Unii Europejskiej takich jak dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji oraz dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, który w wypadku stwierdzenia wady dostarczonego towaru ogranicza uprawnienie do żądania zwrotu, takie jak powództwo o zwrot nienależnego świadczenia jedynie do okresu, jaki upłynął od ostatniego odczytu wskazań uszkodzonego wodomierza dokonanego przed złożeniem wniosku?

(¹) Dz.U. L 171, s. 12.

(²) Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 19 grudnia 2012 r. — Loredana Napoli przeciwko Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Sprawa C-595/12)

(2013/C 86/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Loredana Napoli.

Strona pozwana: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 dyrektywy 2006/54/WE (¹) (powrót z urlopu macierzyńskiego) ma zastosowanie do uczęszczania na szkolenie zawodowe ściśle związane ze stosunkiem pracy i powinien być interpretowany w ten sposób, że po zakończeniu okresu urlopu pracownica ma prawo zostać na nowo przyjęta na to samo toczące się jeszcze szkolenie, czy też może być interpretowany w ten sposób, że pracownica może zostać zapisana na kolejne szkolenie, choć jest ono niepewne, co najmniej jeśli chodzi o to, kiedy nastąpi?

2) Czy art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE, który uznaje za dyskryminację wszelkie mniej korzystne traktowanie związane z urlopem macierzyńskim, powinien być interpretowany w ten sposób, że zapewnia pracownicy bezwzględna ochronę, która nie podlega ograniczeniu ze względu na